

Stockholm den 21 November 1901

Min Kära Gunilla!

Äf myss aflåtne ganska redogörande
telegram ser både du och barnen
på hvad punkt det ännu står med
ordnandet af vårt bolags Kredit tröts
vår långa vistelse här. Att vi dock
arbetat med ~~helt~~ allvar och efter bästa
förfstånd derom kunna både du och alla
som beröras af vårt bolags ve eller väl
vara förvissade. Men, hvad vi haft
och hafva att bekämpa det kan nästan
ej ömtalas och derom kan hvarken du
eller någon annan som ej varit med
derom göra eder ens en aflägsen föreställ-
ning. Att min helse och mitt mod
står bi, därför tackar jag innerligen
Gud. Om jag vid afresan hemifrån
hade vetat hvad jag hade att möta
när jag kom ned till Stockholm så
hade resdagarna i samning varit för-
färliga, men det är ju alltid så min
vän att det är bättre att ej på för-
hand veta och känna till att det tråkiga
och onda som möter oss ty då skulle

vi vara uttröttade af bedräfvelse när
kraft till matstånd som bäst behöves.

Hvad William Olsson och hela hans
anhang beträffar så befärade jag visser-
ligen det värsta ifrån deras sida redan
innan jag reste hemifrån och i mitt
förra bref vidrörde jag därför saken
något ehuru jag ej då hade en aning
om att hans planer voro så onda som
de verkligen äro. Nu hafva vi full-
komligt klart för oss att det är W.O.
som uppgjort Lundsvaltsbanken till en
hårdnackethet som gränsar till det
otroliga, men icke nog dermed så har
han sprungit i Norrlandsbanken och an-
ständer och på alla vis sökt nedvärta
oss och när affär till den grad ^{af detta är ju bra} att
hans planer nu börja vara fullt uppen-
bara för Norrlandsbankens alla direktörer
och därför anse vi oss nu hafva större
anledning än någonsin tillförene, att
tro det han icke skall lyckas.

Bankdirektor Skermer i Norrlandsbanken
skall nu inmargon på nytt ihop med Lunds-
valtsbanken, och efter hvad det här börjar
den gifva med sig något, hvadan vi
happas att slutligen ordnar sig

På Aftfredsstående Sönd. Du och jag vara ej glämma att Herren kan heda människors hjertan som Wattubäckar.

Ulander Schariu från Umeå som en längre tid varit här har varit och är mycket snäll, och norrländsbanken har för länge sedan för sin del beviljat den af oss begärda krediten mot att hypoteken finge sammantäckas och Sundsvallbanken behöfve häftan af den kredit vi behöfva.

Att Sundsvallbanken ej vågar sätta oss i trångmål derom torde vi väl ^{vidare} vara säkra. Men W.O. och hans bror Victor från London samt Grath från Karlsborg som de hittillat de arbeta aut haad de kunna på att vi skola bli trångna åter, lemnas skogarna. Norrländsbanken säger dock att detta ej blir utaf. Håfa de gjort en dum affär så må de skylla sig sjelfva.

På alla öfriga bekymmer i denna för oss hårda tid kommer då vårt bolags borgens förbindelser för Gästströmska länen.

För dessa förbindelser skul hafor vi skiftit medskilda och kånade af unga Gille i Sundsvallbanken på ett sätt som du ej kan göra dig en föreställning om, och Mitt uti detta elände så fordrar nu Nordiska

Kredit-banken 35,000 Kronors inbetalning på det
der 100,000 Kronors lånet som Ernst haft
i denna bank och hvare vi i September
fingo penga ut med 15,000 Kronor.

För att nu denna bank icke skulle söka
bolaget i Konkurs hade vi ej annan råd
än att ^{klappa} tagga det en vecka drögen på
Krona y dupardo i Spanien ^(för Överlyggningsbar) femte 2de intes-
gar som vi hade med oss, men dermed
lofnade de icke nåja sig längre än en
par tre dagar hvarefter de ville hafva
kontant 35000 Kronor. Nu trodde dock
Sterner sig i morgon kunna ordna saken
med dem så att de lugna sig till vi
så snart Kredit ordnad i Landsvals &
Norrlaundsbanken, så nu se huru det går.

Hvad vi hafva lidit och slitit för dessa
Fästströms Öfverstånd och osannhet det vet
Allena Gud för hvilken aut under hela
tiden varit blottat och uppenbart.

Skulle nu Landsvals och Norrlaundsbank
Komma till resultat under de närmaste de
garna så än det möjligt att vi föra hem
konsten till Frankrike och hålland de
vi beflades planerat för aktielån på 2000
kr. Men derom är ju ej annu något sa-
kert. Saka med mig Sterner för halsa och
krafter som han i sin nåd beskär och var lugn
afvaktande. Herrns hjälp för öfrigt. Dina gamla trofaste
A. Sparberg

Bergsman Hans gamla på såta blygsam och att
hvar den som kanom smekast. Dittu Heltis, Hansens, och
Svart med Svart och hvar halsas Heltis.